

PIXI

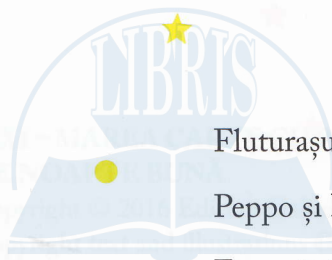
Marea carte cu povești de noapte bună

Traducere din limba germană de
Monica Livia Grigore

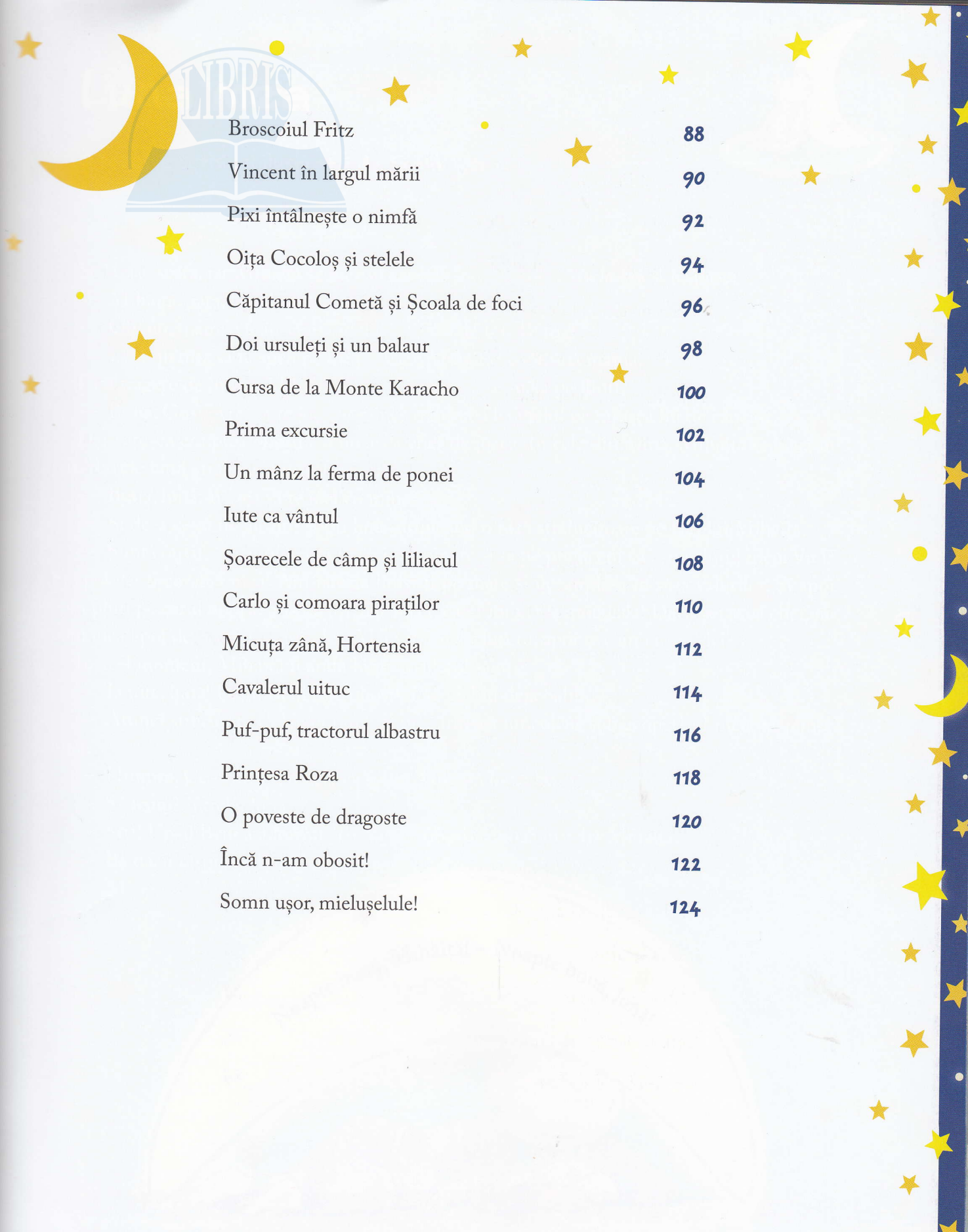

Luna mea	9
Când vulpea și iepurele își spun „Noapte bună“	10
Supertati	12
Oița își dorește ceva palpitant	14
Primăvara vrăjitoarelor	16
Salvați-l pe Tom, puiul de balenă!	18
Miruna doarme la Octav	20
Leoni și Cazimir	22
Căpitanul Piticot, Charly Tunarul și Peter Zeamă pleacă în Zanzibar	24
Pixi și primăvara	26
O noapte la grădiniță	28
Ingo și balena bătrână	30
Prințesa Ida vrea să călărească	32
Hugo și Cutia bondarilor	34
Pianul cu șase șoricei	36
Cavalerul Bodobert, în căutarea aventurii	38
Mormel și Dormel îl ajută pe iepuraș	40
Rețeta de dormit a bunicului	42
Prințesa fermecătoare	43

Fluturașul	44
Peppo și Peppino	46
Freamăt în pădurea piticilor	48
Prințesa își caută ursulețul	50
Prima noastră zi de școală	52
Bufi își serbează ziua de naștere	54
Oac, broscuța-fantomă	56
Micul magician	58
Școala lui Pixi	60
Ema a găsit o piatră	62
Păunul și purcelușii	63
Wanda, purcelușa dansatoare	64
Max își dorește un iepuraș	66
O plăcintă de vis	68
Tortul căpitanului Cometă	70
Micuța nimfă Miranda	72
Mihăiță la far	74
Temeo și prietenul său, magicianul	76
Carla își petrece noaptea la bunici	78
Greta și Honey	80
Mihaela la plajă	82
Leul își serbează ziua de naștere	84
Un weekend indian	86

Broscoiul Fritz	88
Vincent în largul mării	90
Pixi întâlnește o nimfă	92
Oița Cocoloș și stelele	94
Căpitanul Cometă și Școala de foci	96
Doi ursuleți și un balaur	98
Cursa de la Monte Karacho	100
Prima excursie	102
Un mânz la ferma de ponei	104
Iute ca vântul	106
Șoarecele de câmp și liliacul	108
Carlo și comoara piraților	110
Micuța zână, Hortensia	112
Cavalerul uituc	114
Puf-puf, tractorul albastru	116
Prințesa Roza	118
O poveste de dragoste	120
Încă n-am obosit!	122
Somn ușor, mielușelule!	124

Luna Mea

O poveste scrisă și ilustrată de Frank Wowra

Se lăsase seara, iar Mihăiță se juca în camera lui. Mama apărură la ușă și îi spuse:

— Mihăiță, gata, la culcare!

— Oh, nu, mami, vreau să mă mai joc, puțin de tot. Te rog!

— ... și nu uita să te speli pe dinți. Auzi, Mihăiță? continuă mama.

Fără tragere de inimă, Mihăiță dispărură în baie și se spălă pe dinți.

— Bună, Gusti, vrei să te joci cu mine? o întrebă băiețelul pe rățușca lui de cauciuc.

Dar rățușca era prea obosită și nu avea chef de joacă. În cele din urmă, Mihăiță se băgă în pat. Razele lunii străluciră prin fereastră.

— Bună, lună, ai vrea să te joci cu mine?

— Și de-a ce să ne jucăm? șopti luna, aruncând o rază strălucitoare pe fața lui Mihăiță.

— Sunt convins că ai putea să mă iei în spinare și să ne prefacem că ești căluțul meu. Vrei? Și apoi vei fi corabia mea! Am naviga liniștiți pe mare și ne-am lăsa în voia valurilor. Și apoi vom pluti pe cerul nopții. Sus de tot, dar încet, ca să nu mă ia ameteala! Dacă vei avea chef, ne vom juca apoi de-a v-ați ascunselea. Mai întâi mă cauți tu, apoi te caut eu, ce zici?

În acel moment, Mihăiță îi arătă lunii ursulețul său.

— Ia uite, lună! Ursul Beni este obosit. I se închid deja ochii.

— Atunci strecurați-vă lângă mine și pregătiți-vă un culcuș sub acoperișul meu, răspunse luna.

— Hmmm. Ce cald și bine e aici, spuse Mihăiță încântat.

— Și acum? întrebă luna.

— Sttt! Ursul Beni a adormit. Tu nu ești obosită, lună? întrebă Mihăiță.

— Ba da, îi răspunse luna, hai la culcare.

Noapte bună, Mihăiță! – Noapte bună, lună!

Salvați-l pe Tom, puiul de balenă!

O poveste de Thomas Krüger

Cu ilustrații de Jochen Windecker

Era abia ora patru dimineața. Balenele Willy, Wendy și micuțul Tom încă dormeau. Gâl-gâl-gâl, bolborosi ceasul deșteptător. Willy căscă puțin și clipi. Adormi apoi la loc și începu să sforăie puternic: sfor-bâldâbâc – sfooor-bâldâbâc!

Gâl-gâl. Gâl-gâl. Gâl-gâl. La ora șapte ceasul deșteptător bolborosi din răspuțeri. Willy căscă cu atâta poftă, că era să dezlănțuie un cutremur.

— Bună dimineața, Wendy, spuse el. Bună dimineața, Tom.

Dar micuțul Tom nu se afla acolo.

— Unde e Tom? se întrebară Willy și Wendy.

Atunci Anne-Monica, anemona-de-mare, îi zise foarte sigură pe ea:

— Tu l-ai înghițit, Willy. În această dimineață, când a bolborosit ceasul. Am văzut foarte limpede!

Pe Willy îl cuprinse o spaimă uriașă. Și Wendy se îngrozi.

— Să sperăm că lui Tom nu i s-a întâmplat nimic, acolo, înăuntru! strigă ea.

— Hai să mergem imediat la doctorul Bleumarin. Tom încă nu și-a luat micul dejun, iar la ora opt trebuie să fie la grădinița de balenuțe.

Iute ca fulgerul, Willy și Wendy plecară înot la doctorul Bleumarin. Ajunși la recepție, îi întâmpină de îndată sora Balencia.

Doctorul Bleumarin îl ascultă pe Willy cu stetoscopul său subacvatic. Inima lui Willy făcea gâl. Gâl-gâl. Gâl-gâl.

— Ești sănătos tun, spuse doctorul Bleumarin. Dar în spatele aripii tale stângi sforăie ceva.

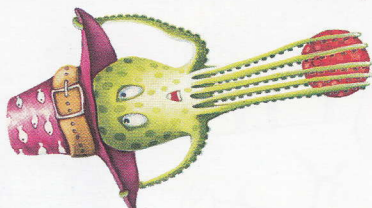
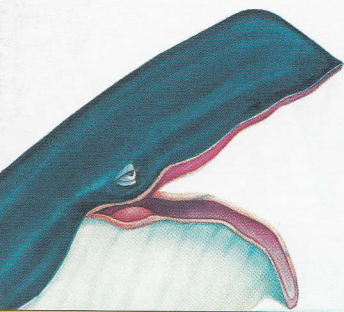
— E Tom! strigă Wendy, ușurată. Niciodată nu reușește să se trezească dimineața. Tom!

Doctorul Bleumarin o să te scoată de acolo!

— Ia tușește ușor, îi spuse doctorul Bleumarin lui Willy.

Balena tuși: bâl-hâb-bâl-hâb. Dar nu se întâmplă nimic.

— Poate că ar trebui să strănuți, spuse Wendy.

Willy începu atunci să strănute: bâl-hap-hap-hap-ciu! O minge roșie, o sepie amețită și pălăria de alge a lui Wendy ieșiră la iveală din imensa burtă a lui Willy. Nu însă și Tom.

— Atunci există o singură soluție, zise doctorul Bleumarin. Soră Balenicia, undița mea.

— Doar nu vrei să mergeți chiar acum la pescuit? strigă Wendy, îngrozită. Trebuie să-l ajutați pe Tom!

— Nu vă îngrijorați, spuse doctorul Bleumarin. Soră Balenicia: un ceas deșteptător și o chiflă cu castraveți de mare. Și așezați-l pe Willy pe un scaun! adăugă hotărât doctorul.

Willy se așază și își aținti privirea în sus. Deschise larg gura. Între timp, sora Balenicia făcuse rost de toate cele necesare și i le întinse doctorului Bleumarin. Acesta legă ceasul și chifla de undiță. Cu pricepere aruncă apoi firul undiței în gura lui Willy și așteptă. Dintr-odată – gâl-gâl-gâl – ceasul bolborosi atât de puternic, de parcă Willy ar fi înghițit o tabletă efervescentă de mărimea unei mingi de fotbal. Apoi firul se întinse, iar doctorul Bleumarin chiui de bucurie:

— Mii de gâl-gâl-trăsnete și fulgere – a mușcat!

— Acum trebuie să ne grăbim înainte ca Tom să termine de mâncat chifla cu castraveți de mare! exclamă doctorul.

Sora Balenicia și Wendy îl ajutară să ridice firul undiței. În acest răstimp, pe la nasul lui Willy trecu un banc de peștișori, iar acesta începu din nou să strănute. Și iată că, în sfârșit, micuțul Tom reuși să se strecoare afară din gura lui Willy.

Tom căscă și începu să clipească.

— Tom, strigă fericită Wendy, ești bine? De ce nu ai înotat ca să poți ieși?

— Era atât de întuneric, spuse Tom adormit, că m-am gândit că e noapte.

Doctorul Bleumarin dădu din cap în semn de aprobare.

— Am eu remediul. Soră Balenicia, scrieți, vă rog: o lampă și un ceas deșteptător. Amândouă se agață de undiță și se înghit seara. Rețeta aceasta va ajuta.

Și de atunci, în fiecare seară, Wendy aruncă firul undiței. Willy înghite lampa și ceasul deșteptător. Iar dacă în dimineața următoare se întâmplă să-l înghită pe Tom când cască, Tom se trezește totuși: în burta lui Willy este acum lumină și în plus, sună și ceasul. Gâl-gâl-gâl.

